

Sygn. akt VII K 505/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 września 2014r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie w Wydziale VII Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Urlińska

Protokolant: Agnieszka Michałowska

po rozpoznaniu w dniu 25 września 2014r.

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Adama Wróbel

sprawy

A. D., syna A. i I. z domu C., urodzonego (...) w B.

oskarżonego o to, że:

w dniu 23 stycznia 2014r. w O. przy ul. (...) uszkodził windę osobową poprzez wgniecenie powłoki aluminiowej, powodując straty w wysokości 10 831,96 zł na szkodę Wspólnoty Mieszkaniowej O. ul. (...), przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi

tj. o przestępstwo przewidziane w art. 288 § 2 kk

I. Oskarżonego A. D. uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu z tym tylko iż ustala, że dopuścił się go działając w krótkich dostęпах czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz eliminuje ustalenie, iż czyn ten stanowił wypadek mniejszej wagi i przyjmuje, że wyczerpał on znamiona przestępstwa z art. 288§1kk w zw z art. 12 kk i za to z mocy art. 288§1kk w zw z art. 12 kk opierając wymiar kary o art. 288§1kk skazuje go na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

II. Na podstawie art., 69§1i2kk art. 70§2 kk art. 73§2 kk wykonanie wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza tytułem próby na okres lat 3 (trzech) i w okresie próby oddaje go pod dozór kuratora sądowego,

III. Na podstawie art. 46§1 kk orzeka środek karny obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 10 831,96 zł na rzecz Wspólnoty Mieszkaniowej (...) przy ul. (...) w O.

IV. Na podstawie art. 624§1 kpk zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i opłaty.

Sygn. akt VII K 505/14

UZASADNIENIE

Sąd ustalił stan faktyczny :

W dniu 23 stycznia 2014r. A. D. postanowił odwiedzić swojego kolegę B. K., który zamieszkuje na 10 piętrze w bloku mieszkalnym znajdującym się w O., na ul. (...). Blok ten należy do zasobów Wspólnoty Mieszkaniowej O., ul. (...).

Tego dnia mężczyzna był wówczas ubrany w ciemną kurtkę, oraz bluzę z kapturem koloru siwego.

(dowód: wyjaśnienia A. D. k. 42v., 102v.,103, zeznania świadka M. N. k. 2-3, 103, płyta CD z nagraniem monitoringu k. 4, protokół z oględzin nagrania z monitoringu k. 12-12v.)

Okolo godziny 19:23 mężczyzna wszedł do klatki nr 2 wymienionego wyżej budynku, a następnie do znajdującej się tam windy. Znajdując się w dźwigu osobowym, na wysokości między 9 i 10 piętrem, o godzinie 19:23:36 A. D. stojąc przodem do wyjścia z windy podniósł ręce do góry, a następnie łokciami zaparł się o boczne ściany dźwigu i nacisnął na nie w wyniku czego doszło do ich wgniecenia.

O godzinie 21:01:20 oraz o godzinie 21:42:03 mężczyzna wraz z B. K. ponownie korzystał z windy. wówczas to znów zaparł się o boczne ściany windy w innych miejscach, powodując kolejne ich uszkodzenia. W wyniku działania mężczyzny na ścianach windy powstały wgniecenia o średnicy około 2-3 cm i głębokości około 2-3 mm.

Koszt wymiany bocznych drzwi windy łącznie z kosztem robocizny (demontażu i montażu) kształtuje się na kwotę 10 831,96 zł brutto.

(dowód: wyjaśnienia A. D. k. 42v., 102v.,103, zeznania świadka M. N. k. 2-3, 103, płyta CD z nagraniem monitoringu k. 4, protokół oględzin nagrania z monitoringu k. 12-12v., protokół oględzin windy k. 9-9v., oferta naprawy k.21, zlecenie naprawy k. 22,)

W dniu 24 stycznia 2014r. około 9:00 zarządca nieruchomości T. S. zgłosiła spostrzeżone uszkodzenie windy przedstawicielowi Zespołu (...) w O. M. N.. Mężczyzna po dokonaniu oględzin windy oraz zabezpieczeniu zapisu z monitoringu zgłosił popełnienie przestępstwa organom ścigania.

(dowód: zeznania świadka M. N. k. 2-3, 103, płyta CD z nagraniem monitoringu k. 4)

A. D. nie figuruje w kartotece Krajowego Rejestru Karnego jako osoba karana.

(dowód: informacja z K. k. 46)

W toku postępowania przygotowawczego A. D. przyznał się do zarzuczonego mu czynu. Wyjaśnił, że około 2 miesiące temu mieszkał na ul. (...), obecnie zaś zamieszkuje na ul. (...). Dodał, że nigdy nie mieszkał na ul. (...) i nigdy tam nie był. Podał, on także że nie pamięta dokładnej daty ale w styczniu 2014r. jechał do kolegi B., który mieszka przy ul. (...) na 10 piętrze. Dalej wyjaśnił, że jak jechał windą to oparł się łokciami o ściany windy i nacisnął mocniej i wtedy zobaczył, że po tym naciśnięciu zostało wgniecenie. Podał, że nie wie czemu to zrobił i nie sądził, że ściany są takie podatne na wgniecenie. Podniósł również, że później jechał windą z B. K. i pokazał mu to, ale nie pamięta co mu powiedział. Wyjaśnił, również że nie wie czemu to zrobił, chyba z głupoty. Następnie wskazał, że jest osobą nie karaną i chce poddać się dobrowolnie karze(k. 42v.).

W toku postępowania jurysdykcyjnego A. D. ponownie przyznał się do popełnienia zarzuczonego mu czynu. Wyjaśnił, że tam były dwie osoby, on i ten świadek. Wskazał, że widać na nagraniu kto tam był, świadek ten był na policji zeznawał i był wzięty jako pierwszy. Dodał, że najpierw on robił te dziury łokciami, on zaczął robić dziury z jednej strony, a świadek zaczął robić dziury z drugiej strony. Podał, że on zrobił 8 dziur, a B. K. 6 dziur. Następnie wskazał, że nie wie dlaczego jest sam, i nie wyraził zgody na dobrowolne poddanie się karze z obowiązkiem naprawienia szkody w pełnej wysokości. Wyjaśnił, że wcześniej nie mówił nic o B. K., bo wcześniej zachował się jak kolega, a teraz nawet nie przyszedł i nie wytłumaczył (k. 102v.).

Po odtworzeniu zapisu monitoringu – oskarżony wycofał wniosek o przesłuchanie B. K..

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonego złożone podczas postępowania przygotowawczego zasługują na wiarę albowiem znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym. Wymieniony wskazał wówczas bowiem zarówno cel wizyty, jak i okoliczności jego popełnienia. Znamionym jest, że oskarżony wówczas nie zdawał sobie być może jeszcze z tego,

że może zostać on zobowiązany do naprawienia wyrządzonej szkody, a tym samym jego wyjaśnienia były szczerze i obiektywne. Wymieniony pominął w tym wyjaśnieniach jedynie fakt, że kilkakrotnie naciskał na ściany windy.

Odnosnie zaś wyjaśnień oskarżonego złożonych w toku postępowania jurysdykcyjnego, to w ocenie Sądu są one wiarygodne jedynie w zakresie w jakim A. D. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Odnosząc się szczegółowo do tych drugich wyjaśnień oskarżonego, wskazać należy, że uznać je należy jedynie za próbę umniejszenia stopnia swojej winy i przerzucenia jej części na B. K.. Podnieść bowiem wypada, że wersji lansowanej przez oskarżonego przeczy przede wszystkim zabezpieczony w toku postępowania przygotowawczego zapis z monitoringu znajdującego się w windzie. Wbrew przy tym twierdzeniom A. D. na przedmiotowym zapisie nie widać aby wymieniony świadek w jakikolwiek sposób niszczył windę, zaś aż nadto widoczne jest działanie oskarżonego, który zapierając się łokciami dokonywał zniszczeń zarówno na jednej jak i drugiej bocznej ścianie windy. Na nagraniu tym uwidoczniono również i to jak oskarżony chwali się B. K., że to on dokonał zniszczenia. Dodatkowo odtworzenie nagrania uzmysłowiło oskarżonemu iż dokonał zniszczeń samodzielnie i doprowadziło do cofnięcia wniosku o przesłuchanie nieobecnego świadka.

Podkreślić przy tym należy, iż nie istnieje jakikolwiek powód dla którego przedmiotowemu dowodowi należałoby odmówić wiary, zwłaszcza w kontekście faktu, że oskarżony sam wyjaśnił, iż to on widnieje na zapisie(k. 103).

Sąd nadał przymiot wiarygodności zeznaniom świadka M. N.. Wymieniony świadek nie był co prawda bezpośrednim świadkiem przestępstwa, jednak jako osoba reprezentująca Zespół (...) w O. dokonał zgłoszenia przedmiotowego czynu organom ścigania. Zeznania świadka przyczyniły się do ustalenia rozmiaru szkody wyrządzonej przez oskarżonego, a także ich umiejscowienia. Pozwoliły one także na ustalenie tożsamości B. K.. Wymienione twierdzenia świadka korespondują ponadto z pozostałym materiałem dowodowym w tym zapisem z monitoringu, protokołem oględzin windy i protokołem oględzin płyty z zapisem monitoringu. Nie sposób także pominąć faktu, iż świadek rozpoznał podczas rozprawy w dniu 25 września 2014r. oskarżonego jako osobę uwidoczną na nagraniu z monitoringu (k.103).

Strony zgodnie zrezygnowały z zeznań świadka B. K., po odtworzeniu nagrania z monitoringu a wobec zmiany stanowiska oskarżonego w tym zakresie Sąd zaniechał ponownego wzywania go.

Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów, w tym z protokołu oględzin windy osobowej, protokołu z oględzin płyty z zapisem monitoringu, a także oferty naprawy, oraz zlecenia naprawy. Powyższe dowody nie były bowiem kwestionowane w toku postępowania przez strony, a w związku z tym iż korespondowały one ze sobą wzajemnie nie było podstaw by odmówić im wiary. Protokół z oględzin windy potwierdził dokonane przez oskarżonego uszkodzenia, natomiast zlecenie oraz oferta naprawy przyczyniły się do ustalenia rzeczywistego rozmiaru szkód dokonanych przez A. D.. Protokół z oględzin nagrania z monitoringu był zaś zasadniczo dowodem wtórnym w stosunku do samego nagrania, potwierdza on zatem jedynie, to co widoczne jest na samym nagraniu.

Oskarżony jest człowiekiem dorosłym, posiadającym odpowiedni poziom doświadczenia życiowego. Zna również obowiązujące normy prawne i konsekwencje ich nieprzestrzegania, sam bowiem wskazywał, że w przeszłości toczyły się wobec niego postępowania na podstawie ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich.

Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, że wina oskarżonego A. D. nie budzi wątpliwości, a polega na tym, że

- w dniu 23 stycznia 2014 r. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w O. przy ul. (...) uszkodził windę osobową poprzez gniecenie powłoki aluminiowej, powodując straty w wysokości 10 831,96 zł na szkodę Wspólnoty Mieszkaniowej O. ul. (...) – czym wyczerpał on znamiona art. 288 § 1 kk w zw. z art. 12 kk.

Sąd stwierdzając winę oskarżonego dokonał zmiany opisu czynu i jego kwalifikacji prawnej, ustalając, iż oskarżony działał czynem ciągłym, co wynika z zapisu monitoringu windy, na którym uwidoczniono, że oskarżony trzykrotnie podejmował to samo zachowanie polegające na zapieraniu się łokciami o ściany boczne windy, czym powodował

kolejne w nich wgniecenia. Działania przedmiotowe zaś nastąpiły w krótkich odstępach czasu, w podobny sposób, co pozwala przyjąć iż oskarżony działał z jednym zamiarem dokonywania podobnych uszkodzeń przy najbliższej sposobności.

Ponadto Sąd wyeliminował ustalenie, że czyn oskarżonego stanowił wypadek mniejszej wagi. W literaturze podkreśla się, iż wypadek mniejszej wagi to sytuacja, w której okoliczności popełnienia przestępstwa, zwłaszcza zaś przedmiotowo-podmiotowe znamiona czynu, charakteryzują się przewagą elementów łagodzących, które sprawiają, że ten czyn nie przybiera zwyczajnej postaci, lecz zasługuje na znacznie łagodniejsze potraktowanie. Okoliczności te wskazują, że popełniony czyn zabroniony nie jest na tyle niebezpieczny dla społeczeństwa oraz porządku prawnego, aby stosować w stosunku do jego sprawcy zwykle zasady odpowiedzialności przewidziane za zrealizowany przez niego typ przestępny.

Przy ocenie „wypadku mniejszej wagi” należy brać pod uwagę takie okoliczności jak sposób działania sprawcy, użyte środki, czas i miejsce popełnienia czynu, ale także rozmiar szkody wyrządzonej lub grożącej pokrzywdzonemu i osobowość sprawcy, które są przesłankami wyznaczającymi stopień zawinienia, a który to musi być brany pod uwagę przy ocenie, czy ma się do czynienia z wypadkiem mniejszej wagi (wyrok SN z dnia 7.10.1997 roku, sygn. V KKN 226/96, OSNKW 1998, nr 1-2, poz. 5, wyrok SN z dnia 4.04.1997 roku sygn. V KKN 6/97, Prok. i Pr. 1997, nr 10, poz. 7).

O wypadku mniejszej wagi przesądza ocena elementów przedmiotowych i podmiotowych składających się na znamiona danego typu czynu zabronionego, ze szczególnym uwzględnieniem elementów rzutujących na stopień społecznej szkodliwości czynu. Zdaniem SN "podstawowym elementem oceny wypadku mniejszej wagi jest stopień społecznej szkodliwości czynu. Oceniając go należy uwzględnić okoliczności wymienione w art. 115 § 2 k.k., a więc rodzaj i charakter naruszonego dobra prawnego, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również motywację i cel działania". Istotnym elementem jest także stopień zawinienia, nie stanowiący okoliczności rzutującej na ocenę stopnia społecznej szkodliwości czynu (wyrok SN z 14 stycznia 2004 r., V KK 121/03, Orzecznictwo Sądu Najwyższego w sprawach karnych 2004, poz. 106, s. 87-88).

Przenosząc powyższe rozważenia na grunt sprawy niniejszej wskazać przede wszystkim należy, że zarówno charakter działania oskarżonego, pozbawiony jakichkolwiek racjonalnych podstaw, jego zachowanie po popełnieniu przestępstwa, a przede wszystkim rozmiar wyrządzonej szkody, który w toku postępowania okazał się znacznie większy niż pierwotnie wskazany przez przedstawiciela pokrzywdzonej Wspólnoty nie pozwala na przyjęcie, że czyn oskarżonego stanowi wypadek mniejszej wagi, a oskarżony winien odpowiadać za przestępstwo zniszczenia mienia w jego typie podstawowym. Zauważyć należy iż został on popełniony bez powodu z niskich pobudek.

Wymierzając oskarżonemu karę, Sąd zgodnie z dyrektywami z art. 53 § 1 kk baczyl, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględnił stopień społecznej szkodliwości czynu oraz cele kary w zakresie prewencji indywidualnej i ogólnej. Ponadto z racji tego, że oskarżony jest sprawcą młodocianym Sąd wymierzając karę starał się, aby kara ta miała dla A. D. charakter wychowawczy, co zgodne jest ze wskazaniem art. 54 § 1 kk.

Stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego ocenić należy jako stosunkowo znaczny. Za taką oceną przemawia relatywnie znaczna wysokość wyrządzonej szkody, ale również sposób dokonania przestępstwa, który charakteryzował się umyślnością, a także brakiem poszanowania dla najistotniejszego prawa w demokratycznym państwie prawa, a zatem prawa własności.

Jako okoliczność obciążającą w stosunku do oskarżonego Sąd uwzględnił pozbawione racjonalnych podstaw motywy działania oskarżonego, swoisty upór w dążeniu do uszkodzenia rzeczy służącej wszak ogółowi oraz sposób działania.

Jako okoliczności łagodzące w stosunku do oskarżonego Sąd uwzględnił właściwości osobiste A. D. – młody wiek, nadto w tym zakresie uwzględniono także fakt dotychczasowej niekaralności oskarżonego.

Wobec powyższego Sąd uznał, że adekwatną karą za popełnione przez oskarżonego przestępstwo będzie kara 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Zdaniem Sądu pomimo popełnienia przestępstwa wobec oskarżonego zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczna. Za powyższym przemawia przede wszystkim fakt, iż A. D. był dotychczas osobą nie karaną. Uwzględnić również należało, że orzeczenie wobec oskarżonego bezwzględnej kary pozbawienia wolności, a późniejsze osadzenie w zakładzie karnym nie byłoby również na obecnym etapie wskazane ze względów wychowawczych, albowiem w warunkach izolacji penitencjarnej mógłby on ulec dalszej demoralizacji. Mając zatem powyższe okoliczności na względzie Sąd na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 2 kk zawiesił oskarżonemu wykonanie wymierzonej mu kary pozbawienia wolności na okres próby lat 3. Wobec natomiast faktu, że oskarżony jest osobą młodocianą Sąd na podstawie art. 73 § 2 kk oddał go w okresie próby pod dozór kuratora sądowego.

W punkcie III wyroku Sąd przez nieuwagę na podstawie art. 46 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 10 831,96 zł na rzecz Wspólnoty Mieszkaniowej (...) przy ul. (...) w O.. Oskarżyciel posiłkowy złożył w toku postępowania powództwo adhezyjne, zostało ono przed otwarciem przewodu sądowego przyjęte i winno ono zostać uwzględnione w całości, w tym z zasądzeniem odsetek ustawowych od dnia 24 stycznia 2014r. do dnia zapłaty.

Mając na względzie zasady słuszności oraz ciężką sytuację finansową oskarżonego Sąd na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i opłaty.